

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(10. april 2000)

Kommissionens kontor for humanitær bistand (ECHO) intervenserer i Molukkerne for at sikre indbyggernes velfærd. I 1999 blev der bevilget 1 mio. EUR til to projekter, der omfattede lægemiddelforsyninger, vand og sanitet samt fødevarer. For øjeblikket er et bistandsprojekt på vej, der skal dække samme områder, og som beløber sig til 900 000 EUR. Kommissionen er i færd med at undersøge, om disse projekter kan videreføres i endnu et halvt år med henblik på at bistå fordrevne personer med levnedsmidler, medicin, vand og sanitet. Der forventes bevilget yderligere midler til dette formål.

Kommissionen har ikke modtaget nogen projektforslag fra nederlandske ngo'er om humanitær bistand til Molukkernes fordrevne personer.

Kommissionen er særlig opmærksom på de titusinder af fordrevne personer på de nordlige Molukker.

Vedrørende spørgsmål om, hvorvidt ubenyttede midler fra tidligere eller nuværende projekter kan omdirigeres, så de anvendes til støtte for genforsoning og en forebyggende indsats, er det klart, at en sådan omdirigering, der går ud over det oprindelige projekts mål, ikke er mulig i henhold til retsgrundlaget for Kommissionens indsats.

I den for nylig offentliggjorte meddelelse om udvikling af tættere forbindelser til Indonesien⁽¹⁾ skitseres Kommissionens proaktive udviklingsstrategi, forstået som en langsigtet og omfattende politik. Det indebærer en række bidrag — via de disponible samarbejdsinstrumenter — til Indonesiens sociale og økonomiske udvikling. Der lægges særlig vægt på fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne (samarbejdet på skovbrugsområdet er allerede et af nøgleområderne). Det indebærer også etablering af en omfattende politisk dialog til støtte for en befæstelse af demokrati, fremme af menneskerettigheder, retsstat, god regeringsførelse, intern dialog og genforsoning inden for landets grænser samt en intensivering af Fællesskabets handels- og investeringsforbindelser til Indonesien. I dokumentet opfordres alle Fællesskabets partnere til at støtte Indonesiens økonomiske omstrukturingsproces.

For tidsrummet 1995 til 1999 androg Fællesskabets finansiering til fordel for Indonesien — over budgetposten for den generelle udvikling i Asien — mindre end 20 mio. EUR om året, hvortil der skal føjes visse midler til menneskerettighedsprojekter, der har været til rådighed over budgetposten for menneskerettigheder i Asien. Kommissionen er indstillet på at øge sit finansielle input til fordel for Indonesien, i overensstemmelse med ovennævnte prioritering.

⁽¹⁾ KOM(2000) 50.

(2001/C 46 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0605/00
af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Kommissionen

(3. marts 2000)

Om: Mulighederne for vedvarende at lade de yderste randområder omfatte af mål 1

Situationen i Den Europæiske Unions yderste randområder er især kritisk på grund af deres afsides geografiske beliggenhed, som adskiller dem fra nervecentrene i de respektive fællesskabslande, som de er en del af.

Som følge heraf og på grund af den kendsgerning, at en række af Den Europæiske Unions yderste randområder vil kunne overskride grænsen på 75 % af gennemsnitsindkomsten i Fællesskabet — hvilket vil udelukke dem fra »Klubben« af regioner henhørende under mål 1 med fare for endnu en gang at vende tilbage til den nævnte klub på grund af manglende støtte — er det blevet foreslået, at de yderste randområder pr. definition skulle betragtes som regioner henhørende under mål 1.

Ville det ifølge Kommissionen være muligt at undersøge mulighederne for, at de yderste randområder pr. definition betragtes som henhørende under mål 1 uden at tage højde for indkomstniveauet, hvilket ville mindske problemerne som følge af deres geografiske beliggenhed alt for langt fra deres respektive moderlande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(26. april 2000)

I forbindelse med vedtagelsen af forordningerne om strukturfondene⁽¹⁾ traf Rådet under overholdelse af kriteriet om 75 % af bruttonationalproduktet beslutning om, at syv af Fællesskabets yderste randområder er støtteberettigede under mål 1. På denne dato opfyldte alle disse regioner ifølge de foreliggende statistiske oplysninger dette kriterium. Støtteberettigelsen dækker hele programmeringsperioden 2000-2006.

I den rapport om gennemførelsen af EF-traktatens artikel 299 (tidligere artikel 227), stk. 2⁽²⁾, som Kommissionen netop har fremsendt til Rådet, gør den opmærksom på, at den for perioden fra 2007 har til hensigt at overveje, hvordan der i forbindelse med berettigelse til støtte fra strukturfondene bedst kan tages højde for disse regioners særlige situation, der anerkendes i artikel 299, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

⁽²⁾ KOM(2000) 147 endelig udg.

(2001/C 46 E/022)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0608/00

af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(3. marts 2000)

Om: Manglende bagageopbevaringsfaciliteter i lufthavnen i Málaga

Lufthavnen i Málaga (Spanien), der er samfinansieret af Den Europæiske Union med midler fra EFRU, har medvirket til at fremme turismen og dermed den økonomiske udvikling på hele Costa del Sol i Andalucía og til at forbedre livskvaliteten for alle brugere af den pågældende lufthavn.

På trods af lufthavnens fremragende serviceydelser til de 8,5 millioner passagerer, der årligt benytter lufthavnen, har den imidlertid den mangel, at den ikke blandt sine tjenesteydelser til så bredt et klientel tilbyder bagageopbevaringsfaciliteter, og mange passagerer på gennemrejse står derfor over for det problem, at de ikke har denne ydelse, der er så vigtig i lufthavne, på togstationer og i andre transportterminaler, til deres rådighed.

Mener Kommissionen, at lufthavnsmyndigheden i Málaga af sikkerhedsmæssige eller andre årsager kan undlade at tilbyde ovennævnte bagagefaciliteter til de rejsende — således som det rent faktisk er tilfældet — til gene for dem, der måtte ønske en sådan serviceydelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(6. april 2000)

Teknisk set udarbejdes og udvikles de projekter, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling medfinansierer, af medlemsstatens myndigheder som led i en erhvervsudviklingsstrategi, der er aftalt med Kommissionen. Kommissionen kan derfor ikke pålægge andre betingelser for anvendelsen af medfinansierede infrastrukturer end dem, der er fastlagt i de for driften gældende forskrifter.